

باغ صفا

سه تا پروانه

دو تا گل

یک زنیور

قصه گو: یک نفر

(باغی پر گل و زیبا و با درخت‌های سبز و بلند، نهر آبی در وسط باغ در جریان است).

قصه گو: دوستای خوبم! سلام! بزرگترای مهربون به شما هم سلام می‌کنم.

امروز من و دوستام می‌خواهیم یک نمایش و استون اجرا کنیم، که امیدوارم خوشتون بیاد.
اسم نمایش ما هست «باغ صفا»

پروانه‌ها زیبان درسته؟ (با مکث) خب منم می‌خوام در مورد چند تا پروانه‌ی زیبا و دوست‌داشتنی و استون بگم که از مهربونی خیلی فاصله داشتند اما توی یکی از روزهای خوب خدا یه اتفاقی افتاد. خودتون ببینیند.

(پروانه‌ها با موسیقی و شادی وارد می‌شوند).
شعر پروانه‌ها توپ سفیدم قشنگی و نازی

حالا من می خوام برم به بازی بازی چه خوبه با
بچه های خوب، بازی می کنیم با یه دونه توب. چون
پرت می کنم توب سفیدم از هر جا می پره میره تو
هوا، قل قل می خوره، تو زمین ورزش، یک و دو و
سه و چهار و پنج و شش.

پروانه ۱: وای چه روز قشنگی، من خیلی خوشحالم.

پروانه ۲: آره منم خیلی خوشحالم (دست تکان
می دهد) خورشید خانوم سلام.

پروانه ۳: بال های من خیلی زیباست، مگه نه؟

پروانه ۱: آره تو واقعاً خوشگلی.

پروانه ۲: بله ما سه تا پروانه زیبا و خوش و آب و
رنگیم (هر سه می خندند).

(زنبور وزوز کنان و بال زنان وارد می شود.)

زنبور: ا شما این جایین؟ می دونین چقد دنبالتون
گشتم؟

پروانه ۳: واه واه واه بازم این زنبور مزاحم پیداش
شد.

زنبور: با من بودی؟

پروانه ۱: خب معلومه! تو این جا چیکار می کنی؟

پروانه ۲: چرا ما هر جا که می‌ریم دنبالمون راه
می‌افتی؟

زنبور: خ دلم می‌خوادم باهاتون دوس شم.

پروانه ۳: نخیرم ما با تو دوس نمی‌شیم.
(چند گل خمیازه‌ای می‌کشند و متوجه پروانه‌ها و
زنبور می‌شوند.)

گل ۱: اینجا چه خبره؟

گل ۲: شما دارین با هم دعوا می‌کنید؟
زنبور: اینا با من دوس نمی‌شن.

گل ۱: چرا؟ مگه زنبور چیکار کرده؟

پروانه ۳: اون زشه. به درد نمی‌خوره.

گل ۲: شما اشتباه می‌کنید، زنبورها عسل درست
می‌کنند، اونا از شیره گل‌ها استفاده می‌کنند و بعد
یه چیز خوشمزه‌ای مثل عسل درست می‌کنن.

پروانه ۱: عوضش اصلاً زیبانيست، مارو ببین چقد
خوشگلیم؟

پروانه ۲: بیاین برمیم. من دیگه اصلاً دوس ندارم
اینجا بمونم!

پروانه ۳: باشه برمیم. (سه پروانه خارج می‌شوند)

پروانه ۲: چرا ما هر جا که می‌ریم دنبالمون راه
می‌افتی؟

زنبور: خ دلم می‌خوادم باهاتون دوس شم.

پروانه ۳: نخیرم ما با تو دوس نمی‌شیم.
(چند گل خمیازه‌ای می‌کشند و متوجه پروانه‌ها و
زنبور می‌شوند.)

گل ۱: اینجا چه خبره؟

گل ۲: شما دارین با هم دعوا می‌کنید؟

زنبور: اینا با من دوس نمی‌شن.

گل ۱: چرا؟ مگه زنبور چیکار کرده؟

پروانه ۳: اون زشه. به درد نمی‌خوره.

گل ۲: شما اشتباه می‌کنید، زنبورها عسل درست
می‌کنند، اونا از شیره گل‌ها استفاده می‌کنند و بعد
یه چیز خوشمزه‌ای مثل عسل درست می‌کنن.

پروانه ۱: عوضش اصلاً زیبانیست، مارو ببین چقد
خوشگلیم؟

پروانه ۲: بیاین برمیم. من دیگه اصلاً دوس ندارم
اینجا بمونم!

پروانه ۳: باشه برمیم. (سه پروانه خارج می‌شوند)

زنبور: کجا می‌رین؟ بذارید منم بیام. من می‌خواهم
با شما دوست بشم.

گل ۱: غصه نخور دوست من!

گل ۲: آره راست می‌گم، ما دوستای تو هستیم.
زنبور: واقعاً ممنونم.

(صدای کمک کمک پروانه‌ها از دور شنیده می‌شود!)
زنبور: چه خبره؟ انگار پروانه‌هان.

گل ۱: آره انگار کمک می‌خوان.
گل ۲: یعنی چی شده؟

(پروانه سراسیمه وارد صحنه می‌شود.)

پروانه ۱: کمک کمک کنین، چند تا بچه دنبالمون
راه افتادن می‌خوان مارو بگیرن و بال‌هایمونو
بچینن.

پروانه ۲: حالا چیکار کنیم؟

پروانه ۳: من می‌ترسم. (گریه می‌کند.)

زنبور: نگران نباشین من کمکتون می‌کنم.

پروانه ۱: چه جوری؟ تو خیلی کوچیکی. (گریه
می‌کند.)

زنبور: یادتون رفته؟ من نیش دارم. نیش می‌زنم.

کسی حق نداره اذیتتون کنه.

(سر و صدای بچه ها شنیده می شود.)

گل ۱: وای زنبور طلایی تو چقد مهر بونی!

زنبور (وزوز کنان خارج می شود.)

گل ها: (با همدیگه) موفق باشی زنبور طلایی.

(صدای بچه ها از بیرون صحنه شنیده می شود.)

(صدای بچه ها وای زنبور، آخ، وای، آی آی گوشم!

گل ها و پروانه ها در صحنه شادی می کنند.

بچه ها: الفرار، وای چه زنبوریه.

(زنبور وارد صحنه می شود.)

زنبور: فراریشون دادم.

پروانه ۱: زنبور طلایی ما رو ببخش.

پروانه ۲: تو جون ما رو نجات دادی.

پروانه ۳: ما ازت ممنونیم

(گل ها می خندند.)

زنبور: چه فایده شما که با من دوس نیستید.)

پروانه ها با هم: کی گفته؟

پروانه ۱: از این به بعد تو دوست همه ما هستی.

پروانه ۲: بچه ها جون شما هم پروانه های زیبا رو

اذیت نکنین و با هاشون دوست باشین.

پروانه ۳: بله درسته.

پروانه ۱: بیاین ب瑞م با هم بازی کنیم من خیلی
خوشحالم.

(همه می خندند و شعر پایانی)

شعر پایانی

آی دوستای مهربون
دوستای شیرین زبون
باشین همیشه خندون
خنده روی لباتون
از بدی‌ها جدا شین
با خوبی هم صدا شین
آی دوستای با وفا
چقد هستین با صفا
قوی و با شهامت
باشین همه سلامت
قوی و با شهامت
باشین همه سلامت
باشین همه سلامت